

Zimányi József:

TŰZOSZLOPODDAL JÉGHEGYEK KÖZÖTT

(folytatás)

A VARÁZSTÜKÖR

Talán 19 éves lehettem már, egyetemista voltam, és az újságban találkoztam Biller Irén nevével. Ő akkor a szórakoztatóipar kimagasló alakja, olyan fél-sztriptíz táncosnő volt. Sokszor szerepelt a neve az újságokban. Olvastam róla egy cikket. A Svábhegyen volt villája. A bombázások miatt elég veszélyes helyen, mert a magyar állam, hogy megtevéssze az amerikai légierőt, makettekől szinte egy másik Budapestet varázsolt, nem messze a fővárostól, és kivilágította, mint az igazit. Ennek közelében volt az ő villája. A riportban kérdezték tőle, hogy nem fél-e a bombázásokkor? Ő elmondta az újságírónak, hogy nem fél, mert amikor bombázás van, ő a pincébe menekül, ahol van egy varázstükör, ami meg tudja védeni őt. Azt gondoltam, hogy meg kellene neki írni, hogy a tükör nem védheti meg, de helyezze magát Isten védelme alá. Nem mertem megírni a levelet, mert attól tartottam, hogy valami kellemetlenségem támadhat, ha rájönnek, hogy ki vagyok. Nem írtam meg! Nem tudom pontosan, mennyi idő telt el, de hamarosan olvastam az újságban, hogy meghalt. Egy bomba átütötte a pincéje felső boltozatát és a légnyomás megölte Biller Irént. A tükör viszont meg se repedt! Olyan félelmes volt számomra ez a hír!

A KÜLÖNBÖZETI VIZSGA

Már gyárba jártam dolgozni. Reggel 2 órát gyalogoltam a lakásomtól a gyárig, és délután 2 órát visszafelé. Ez idő alatt tanultam a görögöt és a latint a gyaloglás közben, a Duna melletti rakparton végig, mert a felső kereskedelmiből gimnáziumi különbözettel akartam a teológiára menni. Ezért 8 osztály latin anyagából és 3 év görög anyagából kellett levizsgáznom, a többi tárgyból pedig különbözetet kellett tennem. Az osztályvizsgám a Lónyai Gimnáziumban volt, de érettségizni Kunszentmiklóásra mentem le. Itt akkor Vargha Tamás volt a lelkipásztor (1935-36).

Leérettségiztem. Pályát kellett választanom. Szerettem volna orvosnak menni, azután teológiára, mert hallottam, hogy vannak olyan orvosok, akik lelkészek is a kórházban, és egyszerre kétféle gyógymódot és gyógyítást gyakorolnak. De nem volt pénzem az orvosi egyetemre, így kerültem a teológiára Debrecenbe. Néhányan voltunk csak újjászületett emberek a 160-ból. A teológia nagyon racionalista volt, tele bibliakritikával. De ez bennem is és hívő barátaimban is még jobban növelte a Jézushoz való ragaszkodást.

4. ENGEDELMESSÉG – ENGEDETLENSÉG

„Olyan az engedetlenség, mint a varázslás vétke, és az ellenszegülés, mint a bálványimádás.”

1Sámuel 15,23a

ÉBREDEZŐ FELELŐSSÉGÉRZET

„ Olyan az engedetlenség, mint a varázslás vétke, és az ellenszegülés, mint a bálványimádás”

1Sámuel 15.23

Az Ezékiel könyve 33. részében az áll, hogy órállókká tesz minket Isten. Ha valaki hallja a kürtszót, de nem figyel rá, s jön az ellenség és levágja, akkor a halála a saját hibájából történt. „ Hallotta a kürtszót, de nem törődött vele, jön az ellenség és levágja, vére pedig saját fejére szállt.” Minekünk, akik Krisztuséi vagyunk, szólnunk kell. Azt nem tudom, hallgatott-e volna rám Biller Irén, de nekem meg kellett volna tennem, ami az én felelősségem. Ha nem teszem, az ő lelkének elvesztése is engem terhel. Nagyon sok ilyen mulasztásom van, amire talán már nem is emlékszem.

Bizony, meg kell tanulnunk, hogy nem szabad azzal törődnünk, azt mérlegelnünk, hogy Istennek való engedelmisségünk mibe kerül másnak. Mert az én feladatam a feltétlen engedelmisség, és ha én engedelmeskedem az Ő akaratának, akkor a többit bízzam Rá. Isten az engedelmisségem következményeit is ismeri, és nem kell nekem azok felett aggodnom. Isten megnevelt, és amikor eljött az idő, hogy a Sztálinnak szóló levelet meg kellett írni, addigra már nem féltem. Uram kinevelt ebből a félelmemből. Bizony a tiszta szívűek meghallják az Istent, kétszer is meghallják, amikor szól nekik – így mondja a Károli fordítás szerint az Ige: „Egyszer szólott az Úr, és kétszer hallottam ugyanazt...” (Zsoltárok 62,12).

Olyan fájdalmasan kérdezi Ézsaiás 50. fejezetében: „Miért nem volt ott senki, amikor hozzátok mentem? Miért nem válaszolt senki, amikor szólítottalak? Olyan rövid már a kezem, hogy nem tud megváltani? Nincs már annyi erőm, hogy megmentselek?” Bizony nyomban meg kellett volna hallanom az Úr szavát, amikor Ő szólt hozzám. Jobban kellett volna bíznom az Úrban, az Ő hatalmas erejében, aki Biller Irént is megmenthette volna.

Nagyon sok mulasztás terhel. Ilyenkor, amikor felmérem életem bűneit, nem tudom, melyik a több. Az-e, amikor nem a jót cselekedtem vagy amikor nem cselekedtem meg azt, amit meg kellett volna tennem.

(folytatjuk)